

VOORBIJ HET ZICHT

© 2019 Ingrid Noppen
Eerste druk : 2019
Coverontwerp: Ingrid E. Noppen

ISBN: 9789463863384

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgenomen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

VOORBIJ HET ZICHT

Ingrid E. Noppen

*Deze gedichtenbundel is een eerbetoon aan mijn in 2018
overleden dierbare zus Suzette. Voor jou, lieverd, voor jou.*

GELOPEN MARATHON

Toen je daar wandelde en
opeens weer moest denken
aan al die dagen dat je met
je blauwe autoped door de
straten racete op een snelheid
als van een wegmisbruiker
besepte je opeens de
gelopen marathon van de tijd

MORGENLANDSCHAP

Krulloos, nog in wintercoupe
de schriële pruiken strak naar boven
alsof met haarlak, sterkte 5
stijf in model gespoten

hun knokkelige lijven stoer
in eindeloze rij
onbuigzaam, zij aan zij
langs de smalle sloot

en aan de overkant
alsof obesitas geteisterd
grazen overwollige schapen
er nog wat pondjes bij

de wolken in blauwgrijs
leggen deze maandagmorgen
de finishing touch aan het
net ontwaakte schilderij

GEEN BOUWEN MEER IN GROOT

Er is geen bouwen meer in groot
maar slechts miniemer nog dan klein
en ook niet langer dan een dag
kunnen je dromen zijn

geen einder nadert aan je zicht
als een kompas om op te varen
en ach, hoe sober brandt het licht
als toorts doorheen de nacht

je lijkt tot niemand zijn verworden
een piepklein stipje dat beweegt
je noemt je naam en vraagt je af
wie je ooit bent geweest

de uren klemmen in minuten
een omzien doet alleen nog pijn
met de moed der wanhoop blijven vechten
in deze ongelijke strijd

er is geen bouwen meer in groot

WAT WISTEN WE?

Er is die herinnering aan
ergens in de tijd
die blauwe meren in zijn blik

ontwakend groen
geen lente was zo zwanger
als toen zijn oogopslag

en hoe de krullen van zijn wimpers
dansten op het licht
van een fragiele voorjaarszon

we waren jong
en wisten niet ...
we wisten niets.

1 ENKELTJE

Jouw laatste reis zo plotseling
hoe wreed voor jou bepaald
en niemand weet waarom
1 enkeltje per intercity
geen treinkaartje voor ons

uniek, warm wezen
wie was meer moedig
dan jij in je gevecht
een strijd die je niet winnen kon
en voor je werd beslecht

tot aan je laatste zucht bescheiden
mijn grote voorbeeld, dapper mens
je wilde dolgraag nog wat leven
maar geen extra tijd werd je gegund

in alle kamers van mijn ziel
daar zul je altijd blijven wonen
in enkel liefde en in warmte
waarheen ik ga, ik neem je mee

mijn moedige strijdster, mijn dappere zus

CANTO

Ach, mijn lief
ontsluit de gordijnen
open ramen en deuren
inviteer mij verwelkomend
daar waar jij huist

en noem mij
vertaal mij in
klanken verstaanbaar
totdat die canto van liefde
heel je hart overspoelt

dan weet hoe het voelt
dat wat borrelt in mij
en kolkt als een zee in
onstuimig getij

uit een alsmaar
verlangen naar jou